

خۆشه‌وېستى زك ماكى (فطرى) و خۆشه‌وېستى بېروباوه‌رى

[كوردى - كوردى - kurdish]

دهسته‌ى به‌شى زمانى كوردى له مالپه‌رى ئىسلام هاوس

پىداچونه‌وه‌ى: پىشتىوان ساپىر عه‌زىز

۲۰۱۱ - ۱۴۳۲

IslamHouse.com

﴿ الحب الفطري والحب العقائدي ﴾ « باللغة الكردية »

فريق اللغة الكردية بموقع دار الإسلام

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

٢٠١١ - ١٤٣٢

IslamHouse.com

خۆشەويىستى زك ماكى (فطرى) و خۆشەويىستى بىروباوهرى

برايەك ئەم پرسىارەى ئاراستەى بەشى كوردى مالپەرى ئىسلام ھاوس كردوہ :

پرسىار : كەسى موسلمان دەتوانىت كەسىكى دوور لە دىنى خۆشبویت و ھەولى ئەوہ بدات كە باوہر بە ئىسلام بكات؟

ئىمەش لەوہلامدا ئەلین :

خۆشەويىستى دوو جۆرہ :

خۆشەويىستى زك ماكى (فطرى): (ئەوہى كە خواى گەورہ وەك سىفەتتىكى جىانەبووہ لەگەل مروقددا دروستى كردوہ) ، لەگەل (خۆشەويىستى بىروباوهرى) .

جۆرى يەكەم : خۆشەويىستى فطرى، ئەو خۆشەويىستىيە كە شوپنەوارىكە لە شوپنەوارەكانى ھەواو و ئارەزووى مروقەكان، ھەرۋەك خواى گەورہ لە قورائى پىرۇزدا فەرموويەتى : (**زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَالِ**) { **آل عمران : ۱۴** } واتە : ھەزوو ئارەزوو بۇ ئزان بۇ كورائى زۆرو بۇ كۇماو كىسەى زىرو زىوو وە بۇرەوہ ئەسپى نىشاندارو پىرخال وبۇ مەرو بزن ووشترو گاو مەزراو كشتوكال، رازبىراوہتەوہ بۇخەلك و لاىان شىرىن كراوہ، تەنانەت گەلى جار زىانى خۆشيانى تىداپەو مىلى خۇيانى بۇ دەشكىن كەچى ھەركەمى ناكەنەوہ!! دپارہ ئەوانە ھەموو نىعمەتى ژيانى ئەم دونىايەن و خوا بۇ مروقى بەدپەيناون، خۇ جىگای ھەوانەوہى زۆر خۆشتر و سەرەنجامى گەشەدارتر لەوانە، ھەر لای خواپە، كەواپوو پىويستە ئادەمىي ئەوہندە سەرنەكاتە ناوجەرگى ئەو شتانەوہو، ھەموو مەبەستىكى ھەر ئەوانە بن، ئەگىنا خۇ خواى دلۇقان ئەوانەى ھەر بۇ كەلك لىوہرگرتن دروستكردوہ بۇمروؤف.

هەر لەم بارەیه‌شەوه پێغه‌مبەری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) فرموویەتی : " حُبَّ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ الطَّيِّبِ وَالنِّسَاءِ، وَجَعَلْتُ قَرَّةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ " { المستدرک علی الصحیحین للحاکم - کتاب النکاح حدیث : ۲۶۰۸ } واتە : لەو دونیایە ئێوە بۆنی خۆش و ژنم لا خۆشە‌و‌یستکراوه، وه من ڕووناکی چاوه‌کانم له نوێژدا دەبینمەوه .

بەم پێیە خوای گەوره و پێغه‌مبەرە‌کە‌شی تەئکید دە‌کە‌نە‌وه له خۆشە‌و‌یستی فطری و کە‌سیش ناتوانی نكولی لئ بکات، چونکە نلوکلی لیکردنی بە‌لگە‌یه له‌سەر ناتە‌واوی ئەو کە‌سه خۆی، چونکە ئەم جۆره له خۆشە‌و‌یستی خە‌صلە‌تیکە له‌خە‌صلە‌تە‌کانی مرووف، بە‌لام ئە‌وه‌ندە هە‌یه ئاینی پیرۆزی ئیسلام بۆ هە‌موو شتی‌ک ئە‌ندازە و پێوانە‌یه‌کی داناوه و ناییت مرووفی باوه‌ردار بیه‌زینیت، هە‌مووی ئەو شتانە‌ی کە خوای گە‌وره له ئایە‌ته پیرۆزه‌کە‌دا ئامازە‌ی پیکردن دروستن مرووفی باوه‌ردار له‌زه‌تیان لیوه‌ریگرت بە‌لام بە‌و پێیە کە له سنوره‌کانی شە‌رع دە‌رنه‌چیت و له‌رێگای حە‌لل‌ال‌ه‌وه بە‌ده‌ست به‌ینریت .

لەم بارەیه‌شەوه ئیمامی غە‌زالی ووتوبە‌تی : " هو حبّ بالطبع وشهوة النفس، ويتصور ذلك ممن لا يؤمن بالله. إلا أنه إن اتصل به غرض مذموم صار مذموماً، وإن لم يتصل به غرض مذموم فهو مباح لا يوصف بحمد ولا ذم " واتە : ئەو خۆشە‌و‌یستە‌یه خۆشە‌و‌یستە‌یه‌کە بە‌سروش‌ت و خۆشە‌و‌یستی ئارە‌زووی نە‌فسە، ئە‌مە‌ش له‌کە‌سی‌ک چاوه‌روان و تە‌صوور دە‌کرت کە باوه‌ری به خوای گە‌وره نە‌ییت، جا ئە‌گەر په‌یوه‌ند بوو به مه‌به‌ستی‌کی خراپه‌وه ئە‌وه خۆشە‌و‌یستی و ئارە‌زوویه‌کی خراپه، وه ئە‌گەر په‌وه‌ند نه‌بوو به مه‌به‌ستی‌کی خراپه‌وه، ئە‌وه خۆشە‌و‌یستە‌یه‌کی موباح و رێگه پێ‌دراوه.

کە‌واتە لەم ووتە‌یه‌ی ئیمامی غە‌زالی‌ه‌وه ئە‌وه ڕوون دە‌بیته‌وه ئە‌گەر خۆشە‌و‌یستی و له‌زه‌ت وه‌رگرتن لهو شتانە‌ی کە ئایە‌ته‌ی ئامازە‌ی پێ‌داون لهو سنوورانە‌ ده‌رچوون کە خوای گە‌وره پێغه‌مبەرە‌کە‌ی دیاریان کردووه ئە‌وه بێ‌گومان حە‌رامه و کارێکی ناپه‌سه‌ند و رێگه پێ‌نه‌دراوه، بە‌لام ئە‌گەر سنوور شکینی تێ‌دا نه‌کرا و ره‌چاوی یاسا و رێ‌سا‌کانی شە‌رعی تێ‌دا کرا بێ‌گومان حە‌لل‌ال‌ه و کارێکی یاساغ‌نیه، بۆ نموونه خۆشە‌و‌یستی ئافره‌ت و له‌زت وه‌رگرتن لئ ئە‌گەر به رێگه‌ی علاقه‌ی غه‌یری زه‌واج بی‌ت ئە‌وه حە‌رامه، بە‌لام ئە‌گەر له‌سەر بنه‌مای عه‌قدی زه‌واج و نیکاح بوو ئە‌وه شتی‌کی موباحه و بگه‌ پاداشتی‌شی له‌سه‌ره.

هە‌روه‌ها ئیمامی غە‌زالی ئە‌لیت : ئەو خۆشە‌و‌یستە‌یه کە باسی دە‌کە‌ین له‌گە‌ڵ کە‌سی ناموس‌لماندا له‌چوار چێ‌وه‌ی ئە‌م (خۆشە‌و‌یستە‌ی فطریه‌دايه)، بۆیه دە‌بینین کە‌سی‌ک ئافره‌تێکی ناموس‌لمانی خۆش ده‌وێت له‌به‌ر جوانی و شوخ‌وشه‌نگی یان

لەبەر ڕەوشتی، ئەمە (کارئیکی فطری) یە، لەهەمان کاتدا کارئیکی خراپە ئەگەر هاتوو پەیوەست بوو بە کارئیکی حەرامەووە وەك دانیشتن وکۆبوونەووە و تیکەڵاوکردنی بەحەرامی یان (خودا پەنامان بدات) زینا لەگەڵکردنی، وە کارئیکی موباحە ئەگەر پەیوەست بوو بەمەبەستئیکی موباحەووە وەك زەواج کردن لەگەڵی .

جا پێدەچیت کەسێک کەسێکی ناموسڵمانی خۆش بووئت لەبەر ڕەوشت جوانی یان لەبەر دانای و ژیری، یان بەهۆی بوونی خزمایەتی لەنیوانیاندا، یان لەبەر بوونی بەرژەووەندبەکی تۆ لای ئەو کەسە، یان لەبەر بوونی هۆگریەك لەنیوانتاندا، جا ئەگەر ئەم خۆشەویستیە پەیوەست نەبوو بەکارئیکی حەرامەووە ئەو دروست و موباحە، جا پێویستە لەسەر کەسی موسڵمان و باوەردار بوونی ئەم خۆشەویستیە بەهەل وەرێگرئت بۆ بانگەوازکردنی ئەو کەسە بۆسەر ئاینی پیرۆزی ئیسلام و ڕوونکردنەووەی تەعالیم و بنەما وئەرکانەکانی، هەرۆهك چۆن وارد بوو لە عەبدوڵلای کوری عەبدوڵلای کوری ئوبەی کە یەکیک بوو لە هاوڵە بەرئزەکانی پێغەمبەری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) کە باوکی یەکیک بوو لە دوو رووہکانی شاری مەدینە بگرە سەرکردەشیان بوو، ئەم کورە باوکی خۆشەووست لەبەر ئەوہی کە باوکیەتی هەرۆهە حەزیشی بەوہ دەکرد کە هیدایەتی ئیسلام وەرێگرئت، هەر بۆیە پێغەمبەری خواش (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمانی پێکرد کە بەشیوہیەکی جوان و شیرین هەلسوکەوت لەگەڵ باوکی بکات لەگەڵ ئەوہش دەیزانی کە (منافق و دورووە) بەلام ئەم خۆشویستنە (فطریە) بۆ باوکی وای نەکرد لە عەبدوڵلای کە یارمەتی باوکی بدات و سەربێخات دژ بە موسڵمانان، ئەگەر شتئیکی وای بکردایە بیگومان کارئیکی (مذموم) وخرایی دەکرد، نەك هەر ئەوہندە بگرە کاتئیک مەسئەلەکە دەگاتە ئەوہی کە دەبیسئیتەووە کە باوکی قسە ی ناشیاو و ناشیرینی ووتوہ بە پێغەمبەر و موسڵمانان پاش غەزوہی (بنی مطلق) لەبەردەم شاری مەدینەدا دەوستئیت و ڕێدەگریت لەباوکی و ناھێئیت بچیتەووە ناو شار تا پێغەمبەری خودا ئیزنی دەدا

جا بڕای بەپرزە ئەگەر خۆشەویستیەکە ی تۆش بۆ ئەو کەسە تەنھا لەچوار چێوہی ئەم خۆشەویستنە (فطریە) دا بێت و نەگاتە دژایەتی ئیسلام و موسڵمانان و مەبەستی جەنابیشت هیدایەدان ی بێت ئەوہ کارئیکی مەشروع و ڕینگە پێدراوہ، بەمەرجئیک ئەم کەسە لەرەگەزی خۆت بێت واتە (نێرینە) بێت، چونکە علاقە و خۆشەویستی و پەیوەندی لەگەڵ ئافرەتئیک بە بیانوو بەلگە ی بانگکردنی بۆ ئیسلام و هیدایەتدان ی ئەوہ بزانە ئەگەر لەو جئگایەدا ئافرەتئیک هەبوو بەو کارە هەلسئیت بەھیچ شیوہیەك دروست نیە و حەرامە کە تۆ ئەو کارە بکەیت، بەلام ئەگەر ئافرەتئیک نەبوو بەو کارە هەلسئیت و (خلوہ) وکۆبوونەووەی بەتەنھا و سووعبەت و پێکەنینی تێدا نەبیت و بە ئامادەبوونی

كەسانىكى خاۋەن دىن و بىروباۋەر و جىيى متمانەى موسلمان بىت، ئەۋە لەبەرناچارى
دروستە.

جۆرى دوۋەم : خۇشەۋىستى لەسەر بنەماى بىروباۋەر : كە برىتە لە
خۇشەۋىستى خودا و پىغەمبەرەكەى(صلى الله عليه وسلم)، ۋە خۇشەۋىستى
كەسىك لەبەر خودا و بۇخودابىت، ئەمە بەشىكە لە بىروباۋەرى مروقى موسلمان، ۋە
كۆمەلىك تەكالىف وداۋاكارى شەرىى پىۋە بەندە، چونكە ۋاجبى كەسى باۋەردارە كە
برا باۋەردارەكەى خۇش بوىت، تەنھا لەبەر رەزامەندى پەروەردگارى بالادەست، نەك
لەبەر خاترى بوونى نەسەب و خزمایەتى بەرژەۋەندىەكى تايبەتى، بەلكو تەنھا لەبەر
ئەۋە خۇشى بوىت كە موسلمانە، ھەر لەبەر ئەۋەپە كە پىغەمبەرى خودا (صلى الله
عليه وسلم) بەپەكىك لەو شتانەى داناۋە كە باۋەردار لەزەتى ئىمان و باۋەرەكەى
ھەست پى دەكات تىيدا، ۋەك فەرموۋىتەتى : (ثلاث من كن فيه وجد بهن حلاوة
الإيمان: من كان الله ورسوله أحب إليه مما سواهما، ويحب المرء لا يجهل إلا الله، وأن
يكره أن يعود في الكفر، بعد أن أنقذه الله منه، كما يكره أن يقذف في النار) {متفق
عليه} ۋاتە : سى شت ھەن كەركەس تىياندا بىت ئەۋە لەزەت وشىرنى باۋەرەكەى
دەچىزىت : ئەگەر خوا و پىغەمبەرەكەى لەھەموو كەس خۇشتروىست، ۋە كەسىكى
خۇ بوىت تەنھا لەبەر رەزامەندى خودا، ۋە رقى لەۋە بىتەۋە كە بگەرپتەۋە بۇ سەر كوفر
و بى ئىمانى پاش ئەۋەى خودا رزگارى كرد لپى ۋەك چۇن رقى لەۋە دەبىتەۋە كە فېرپى
بدەنە ناۋ ناگرەۋە .

ھەرۋەھا يەكىك لەو كۆمەلانەى كە لەرۋزى قىامەتدا لەژىر ئەو سىبەرەن كە خودا
دروستى كردوۋە كەسانىكن تەنھا لەبەر رەزامەندى خواى گەرە يەكتريان خۇش بوىت.

ھىودارم توانىبىتمان ۋەلاممان دابىتەۋە و خواى گەرەش لەھەموو كەس زاناترە .

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.